

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/3/2019
Identifikačné číslo spisu:	5117010854
Dátum vydania rozhodnutia:	02.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5117010854.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 2. októbra 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného JUDr. V. K., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 5. decembra 2017, sp. zn. 1Tos/150/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolanie obvineného JUDr. V. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina trestným rozkazom z 28. júla 2017, sp. zn. 36T/72/2017, uznal obvineného za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na tam vyjadrenom skutkovom základe.

Proti uvedenému trestnému rozkazu podal obvinený odpor, ktorý bol uznesením Okresného súdu Žilina z 18. októbra 2017, sp. zn. 36T/72/2017, podľa § 355 ods. 5 Tr. por. odmietnutý ako oneskorene podaný. Toto uznesenie okresného súdu bolo obvineným napadnuté sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Žiline uznesením z 5. decembra 2017, sp. zn. 1Tos/150/2017, ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Obvinený následne, cestou zvoleného obhajcu, v celom rozsahu napadol označené uznesenie krajského súdu a trestný rozkaz okresného súdu dovolaním, uplatňujúc pri tom dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por. Navrhol, aby dovolací súd tieto rozhodnutia postupom podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Na dovolanie obvineného reagoval okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina písomným podaním, ktorým navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť dovolanie obvineného ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 377 Tr. por., sa najprv zaoberal tým, či v predmetnej veci sú splnené formálne podmienky na podanie dovolania, pričom zistil, že tomu tak nie je,

keďže dovolanie obvineného napáda rozhodnutie, voči ktorému tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný v zmysle § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) až písm. h) Tr. por.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania,
- e/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môže podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Judikatúra najvyššieho súdu (R 19/2007), na ktorú s účinnosťou od 1. septembra 2011 primerane nadviazal zákon č. 262/2011 Z. z., v § 368 ods. 2 písm. a) až písm. h) Tr. por. explicitne vymedzil okruh rozhodnutí, proti ktorým je prípustné dovolanie. Slovné spojenie v návetí naposledy označeného ustanovenia „ak tento zákon neustanovuje inak“, pritom odkazuje výlučne na rozhodnutia uvedené v § 371 ods. 2 Tr. por., proti ktorým môže účinne podať dovolanie len minister spravodlivosti (R 52/2016).

Obvinený napadol dovolaním uznesenie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu, ktorým došlo k odmietnutiu jeho odporu proti trestnému rozkazu. Z vyššie citovanej zákonnej úpravy je však zrejmé, že toto uznesenie krajského súdu nespadá pod žiadne z rozhodnutí, proti ktorým by bolo dovolanie prípustné v zmysle § 368 ods. 2 písm. a) až písm. h) Tr. por. Uznesenie krajského súdu síce má zamietajúci charakter, avšak predmetom jeho prieskumu nebolo žiadne z prvostupňových rozhodnutí predpokladaných ustanovením § 368 ods. 2 písm. a) až písm. g) Tr. por., ako to vyžaduje § 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.

K podanému odporu sa žiada osobitne uviesť, že tento nemožno považovať za riadny opravný prostriedok, ktorého uplatnenie je jednou zo zákonných podmienok dovolania v zmysle § 372 ods. 1 Tr. por. (využitie riadneho opravného prostriedku, o ktorom bolo rozhodnuté). Konštatovaný záver vyplýva z toho, že podaný odpor nevyvoláva prieskumné konanie odvolacím súdom ohľadom rozhodnutia, proti ktorému smeruje, ale je len procesným úkonom, ktorým strana v súdnom konaní odmieta skrátenú formu tohto konania - podaním včasného odporu oprávnenou osobou dochádza k povinnosti súdu nariadiť hlavné pojednávanie, na ktorom po prednesení obžaloby dochádza ex lege k zrušeniu trestného rozkazu v zmysle ustanovenia § 355 ods. 3, ods. 5 Tr. por. (R 8/2011). Riadnym opravným prostriedkom by tak v posudzovanej veci bolo až prípadné včasné odvolanie proti rozsudku vydanému po zrušení trestného rozkazu (bližšie viď R 24/2011).

V zmysle uvedeného, dovolanie obvineného by neobstálo ani za tej situácie, ak by smerovalo výlučne proti právoplatnému trestnému rozkazu okresného súdu. Najvyšší súd by v danom prípade dovolanie obvineného z formálnych dôvodov odmietol v súlade § 382 písm. d) Tr. por., práve pre nesplnenie dovolacej podmienky v zmysle § 372 ods. 1 Tr. por. Podanie dovolania proti trestnému rozkazu totiž zákon pripúšťa len v prípade ministra spravodlivosti (§ 369 ods. 1 Tr. por.), na ktorého sa táto podmienka nevzťahuje.

Pri predbežnom preskúmaní dovolania neuniklo pozornosti najvyššieho súdu, že v predloženom spisovom materiáli chýba súhlas obvineného so zastupovaním pre toto dovolacie konanie v zmysle § 39 ods. 3 Tr. por., keďže obhajcu obvinenému zvolil jeho súrodenec podľa § 39 ods. 2 Tr. por. (k tomu vid' II. ÚS 681/2014, II. ÚS 234/2015) a zároveň, že vyjadrenie okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina nebolo doručené aj samotnému obvinenému (bližšie vid' I. ÚS 355/2015, I. ÚS 375/2017). Najvyšší súd však nepristúpil k odstraňovaniu uvedených pochybení v zmysle § 379 ods. 1 Tr. por., nakoľko takýto postup by predstavoval len bezúčelné predlžovanie dovolacieho konania, nemajúce žiaden vplyv na zmenu rozhodnutia v tejto veci.

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Berúc do úvahy vyššie uvedené argumentácie, najvyššiemu súdu neostávalo nič iné, ako len odmietnuť dovolanie obvineného bez vecného prieskumu napadnutých rozhodnutí, spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.